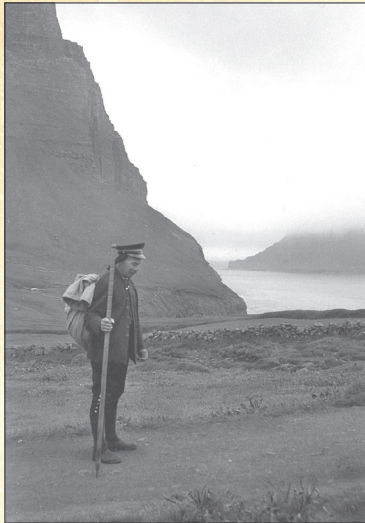

Komandi partur

Í komandi viku eru 50 ár síðani Njarðlingur sakk, og manningin var 40 tímar í skaddum bjargingarbatí.

Dia Henriksen við posti

Anna og Johan Hendrik giftust og fingi fyra dótur og fluttu til Noregs. Johan Hendrik doyði ungur.

Undirritaði kom sjálvur í 2002 tilvildarlíga at hitta abbason hans-ara, Arna Samuelsen, á landsfundi hjá Norsk Sømannsforbund, har hann umboðaði sínar skipsfelagar.

Hann var ein av døgunum ílatin eini T-skjúrta við mynd úr Føroyum. Hetta gav sjálvsagt høvi til eitt føroyskt prát. Hann var eisini við á hesi ættarstevnu. Tað áhugavert, at alskurin til Føroya arvast í fleiri ættarlið.

Systirin bleiv gott 100 ár

Ein systir, Elsebeth Fredrikke, fødd 1882, flutti til Noregs í 1915 og búsettist í Skudeneshavn á Karmoynni. Har livdi hon sítt

langa liv og doyði ógift 101 ára gomul. Hon tók yngsta beiggja sín Carl við til Noregs í 1915. Hann var tá 12 ára gamal. Hon helt, at beiggin hevði betri møguleikar í Noregi enn í Gásadali. Hann sá ongantið mammuna aftur.

Carl fór til Amerika

Tað heilt nýggja er søgan hjá Carl, sum greitt er frá henni í umrøddu bók.

Sum ungur kom Carl at kenna Mariu, dóttir ein fiskiskipareidara. Tey blivu trúlovað og vildu giftast.

Tað var dreymurin hjá Carl at fara til USA og hava sína brúður við sær. Men mamma Mariu hevði júst tá fingið sítt tíggjunda barn. Maria helt ikki, at hon kundi fara frá mammuni, sum ikki var so væl fyri. Hon bleiv eftir hjá mammuni, meðan Carl fór til USA. Tá ið hann hevði forvunnið nóg mikið av peningi, vildi hann koma heim aftur og giftast við Mariu. Lítið ánaðu tey tá, at tað fóru at ganga 11 ár, til hetta lat seg gera.

Carl kom til New York tann 4. februar í 1929. Hann hevði brúkt tað mesta av sínum uppsparda peningi til ferðaseðilin. Nú ráddi um at fáa arbeiði og forvinna pening.

Tíbetur eydnaðist hetta honum skjótt. Hann skuldi ansa eftir hitanum í einum stórum íbúðarhúsi og skuldi annars vera húsa-vørður. Hann skuldi eisini ansa eftir, at rudda "skrell" í húsinum.

Eina ferð hevði hann beint fyri nøkrum posum við skrelli, sum

hann fann í gongini. Knappliga hoyrda hann eina konu rópa: "Hvar eru mínir høsnarungar?" Tá hevði hann beint fyri innkeypnum hjá hesi konu. Tá bleiv hann heitur um skallan og væntaði sær at fáa sekkin. Men stjórin hjá honum segði, at hann gjørdi púra rætt. Hann skuldi halda gongina reina, og tað hevði hann eisini gjørt.

Tveir mánaðir eftir at Carl kom til USA byrjaði tann stóra figgjarkreppan, sum fekk so ógvusligar avleiðingar, eisini í Føroyum.

Carl hevði í eini kirkju møtt norðmannin Olaus Thompsen. Olaus var stúrin um, hvussu hann kundi varðveita síni hus, nú tað stóð so nógv á. Sum trúgvandi maður legði hann hetta fram fyri Gud.

Loysnin var, at Carl fór at leiga hjá Olaus, og hetta var ein loysn fyri teir báðar.

Olaus gjørdist nú eisini førur fyri at savna so mikið av peningi, at hann kundi fáa konu og son yvir til USA.

Carl gjørdi alt hann kundi fyri at læra enskt. Hann lærði eisini maskinpassing. Hann fekk eitt arbeiði ínan maskinøkið, og tað var meira enn heppið at fáa arbeiði. Hann mintist seg hava sæð langar bíðirðir av arbeiðsleysum fólki, sum fingi suppu fyri at halda ringasta hungurin burtur.

Ein dagin var Carl á síni vakt. Hann kundi ongan veg fara, heldur ikki at fáa sær at eta. Hann fór í lumman at vita, um hann hevði nóg mikið fyri ein bita til matna.

Carl fór fyrst til Noregs og síðani til USA

Hann rópti onkran, sum arbeiddi í dokkini og spurdi, um hann kundi keypa sær ein sandwich. Hann segði, at her er nóg mikið av peningi fyri teir báðar. Maðurin kom hvørki aftur við mati ella peningi. Men Carl var so fyrigevandi. Hann helt, at kanska átti hesin maður minni enn hann sjálvur.

Frætti frá mammuni

Carl fekk í apríl 1930 bræv frá mammu síni í Gásadali, har hon takkaði fyri tann pening, sum hann hevði sent henni. Hon búði tá hjá eini systir og systirdóttir í Sandavági.

Mamman vildi so gjarna síggja Carl aftur, og at tey kundu tosa saman andlit til andlit. Kreppan forðaði hesum, men Carl helt áfram at vera stórsinnaður við sína familju.

Marin og Carl skrivaðu framvegis saman, og Carl leskaði framvegis mammuna, og hon vísti eisini sítt takksemi. Framvegis eru brøv til, sum hon skrivaði. Eitt teirra endaði soleiðis:

Min Kjære elskede Søn, du er min Trøst til Døden. Gud i Himmelen lønne dig og bevare dig og give dig 4 Fold igjen for det du vil gjøre imod din kære Moder.

Carl hevði eisini nógv brævaskipti við ættina í Noregi, og eru tey endurgivin í bókini.

Endiliga maður og kona

Endiliga tann 12. juli 1937 kundu Johan Carl Engelbrecht Henriksen og Marie Næss kalla seg mann og konu. Tey giftust í Noregi, og hildin varð eisini ein døgurði fyri næstrafólkini. Men skjótt mátti Carl avstað aftur til USA við ferðamannaskipinum Bergensfjord til New York. Carl mátti einsamallur av stað. Hann visti heldur ikki tá, hvussu langa tíð tað fór at taka hjá Mariu at fáa pass og visum.

Maria var vaksin upp í eini fiskivinnubygd á Karmøy, so tá ið Carl kom til New York keypti hann hús á Staten

Island, ein oyggj, sum er ein partur av býnum New York. Hann helt, at Maria kanska fór at kenna tað meira heimligt at búa á eini oyggj.

Fyrst í november var passið og innferðarloyp hjá Mariu klárt. Hon segði síni familju farvæl og fór við Stavangerfjord til New York. Ferðin gekk væl og komið varð fram 26. november 1937. Har vóru nógv fólk, sum tóku ímóti teimum komandi, og eitt av hesum var Carl.

Maria gjørdi skjótt av at læra seg enska málið og gerast ein partur av fólkinum. Á heysti 1938 fingi tey sítt fyrsta barn, Marion Eline. Tilsamans fingi tey fyra børn. Triggjar dótur komu undan.

Eina ferð aftur til Føroya

Í 1971 fór hann til Noregs, har hann framvegis átti ein hóp av næstringum, sum hann fegin vildi hitta.

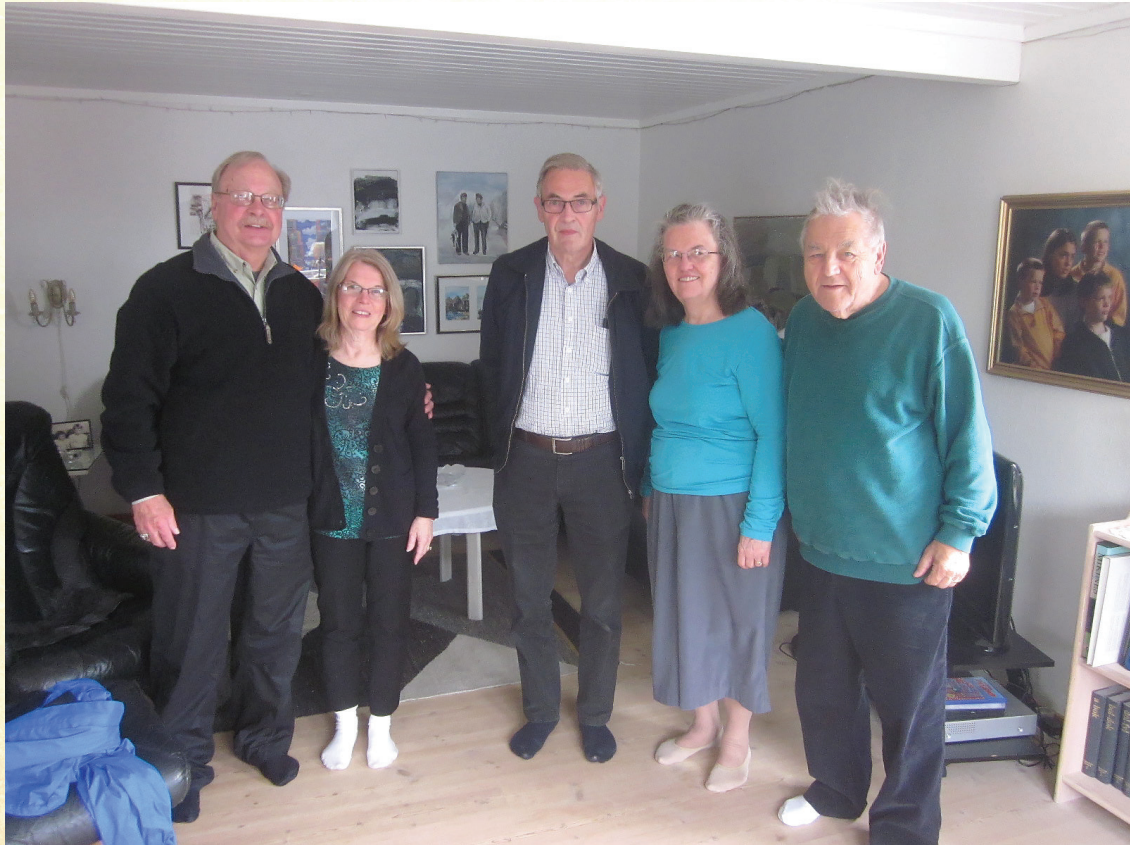
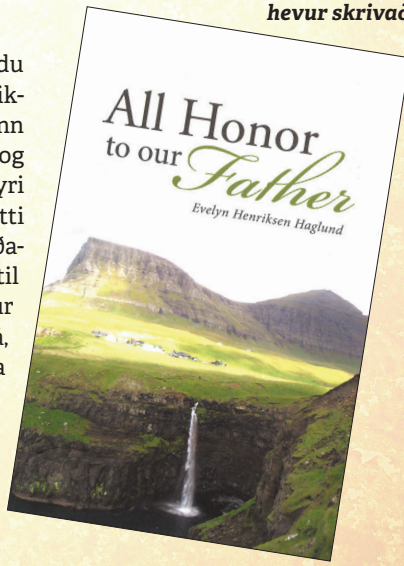
Í hesum sambandi varð skipað fyri, at hann úr Noregi skuldi fara ein túr til Føroyar. Her hann ikki hevði verið, síðani hann sum 12 ára gamal fór til Noregs.

Hann fór til Føroyar við flogfarinum úr Bergen, og í Vágunum tók systirsonurin, Malmberg Simonsen, ímóti honum. Tað var ein serlig kensla at kunna seta føturnar aftur á sína føðioyggj aftaná so langa tíð.

Ikki var tað minni kensluborið at koma til Gásadals og síggja húsið, har hann var føddur. Tá var eingin vegur sum nú.

Nú hevur so ættin verið aftur í Føroyum og í Gásadali, har alt er so nógv broytt. Teimum bleiv vístur allur blíðskapur, sum kundi vísast. Tað er neyvan ivi um, at ein slík ættarstevna skapar nýggjar ambassadørar fyri Føroyar úti í heimi.

Bókin um Carl, sum dóttirin hevur skrivað

Vitjan úr USA. Dótur Carl við monnum.

f.h. Mathias Haglund, Evelyn Henriksen Haglund, Edna Christine Henriksen Erland, Robert Arthur Erland. Mitt í myndini er skyldmaðurin, Mikkjal, sonur Malmberg, sum vísti teimum runt í Føroyum. Mikkjal fylti 70 ár í september. Ynskt verður honum tillukku